

жденіе удивляваме. Съ тѣя мысли и воспоминанія намъ ся, макаръ на мжновеніе, возвраща изгубено то, възстановява ся свѣза та, коя то е раскѣсана съ смъртъ та, и нѣя ся рѣшихме, за утѣшеніе наше, смѣемъ да помыслимъ и на наши те и сички те Русски читатели, да повторимъ и допълнымъ описаніе то на послѣдни те часове отъ животъ-атъ на Императоръ Николай.

На тоя драгоцѣненъ животъ турна конецъ болѣсть та отъ истинка та (grippe), която ся въ начало то показа незначителна, но по нещастіе, като ся соедини съ други причини на разстройство то, които ся още отъ-одавно таеха въ сложеніе то, кое то ся само по видимоу показуваше крѣпко, а въ само то дѣло беше потресено, пакъ и ослабено отъ трудове те на не-обыкновенна та дѣятельность, мысли и печали, тоя общій удѣлъ челоувѣческой, а може да бѣде, още повече и отъ Тронъ-атъ.

Въ сичко то продълженіе на минала та година, какво то що е сега извѣстно отъ близки те служители въ Бога почившаго Государя, Той готово катадневно усѣщаль усилованіе то на това разстройство, но пакъ не преставаъ съ постоянно и не уморимо рвеніе да ся занимава съ дѣла то на Правленіе то, като имъ посвѣщаваше всички те дни а нѣкоги и ноци, като лишаваше Себе често и отъ нужно то почиванье и сънь, особено въ послѣдно то время, когато Той обрѣщаше сильно вниманіе за приуготовленіе отбранителны средства противъ многочисленны те врагове, които толко нечаянно возстанаха противъ Россія и Православіе то.